

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt torsdag den 4. juni 2026

Sag 5/2026

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Alexander Nyborg Christensen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Viborg den 19. september 2025 (1290/2025) og af Vestre Landsrets 9. afdeling den 9. oktober 2025 (S-1705-25).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Hanne Schmidt, Jan Schans Christensen og Ole Hasselgaard.

Påstande

T har nedlagt påstand om, at indgrebene må anses for ulovlige og derfor ikke skal tillades.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, subsidiært at indgrebet godkendes som en beslaglæggelse foretaget på øjemedet efter retsplejelovens § 806, stk. 4, jf. § 802, stk. 1, og at det tillige godkendes som en ransagning foretaget på øjemedet efter § 796, stk. 3, jf. § 794, stk. 1 og 2.

Sagsfremstilling

Den 8. april 2025 blev politiet tilkaldt til en offentlig plads i Silkeborg, hvor en række personer var forsamlet. Der opstod en situation, hvor en betjent ifølge politiet blev slået af T, mens sidstnævnte filmede med sin mobiltelefon.

Mobiltelefonen blev dagen efter beslaglagt under politiets afhøring af T, hvilket han protesterede imod. Politiet indgav herefter anmodning til Retten i Viborg om godkendelse og opretholdelse af beslaglæggelsen med samtidig anmodning om tilladelse til at ransage telefonen (modtaget i retten den 10. april 2025).

Den 9. april 2025 foretog politiets tekniske afdeling (ITK-afdelingen) en udlæsning af telefonen for at sikre telefonens data.

Af mail af 27. maj 2025 fra advokat Alexander Nyborg Christensen til politiet og Retten i Viborg fremgår bl.a.:

”Efter samtale med min klient er jeg oplyst, at han er af den opfattelse at politiet allerede har ransaget telefonen, da der er sket påvirkning af datalagre og konti tilknyttet telefonen efter at min klient har fået den beslaglagt.”

På den baggrund anmodede anklagemyndigheden politiet om at udarbejde en rapport vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt ransagning af telefonen allerede havde fundet sted. Af politiets rapport af 20. juni 2025 fremgår bl.a.:

”Ved beslaglæggelsen d. 9. april 2025 kl. 1125 af mobiltelefon ... blev telefonen leveret til ITK (digital/teknisk efterforskning) i Holstebro.

Ved modtagelsen af mobiltelefonen blev det aftalt, at telefonen blev udlæst, idet den efter tre dage ville låse. Mobiltelefonens data blev derfor sikret til sagen. Ved sikring af dataene er der formentlig sket påvirkning/ændring af telefonens data.
...”

Den 19. september 2025 opretholdt byretten beslaglæggelsen og bestemte, at politiet måtte foretage ransagning af den beslaglagte telefon. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”Det fremgår af sagens oplysninger, at politiet om aftenen den 8. april 2025 blev sendt til en offentlig plads i Silkeborg, da der var en dårlig stemning på stedet. Ved politiets ankomst, opstod der en situation, hvor en betjent efter det oplyste blev slået af sigtede. Sigtede stod og filmede med sin mobiltelefon, og det er politiets opfattelse, at den påstået vold blev optaget på sigtedes mobiltelefon.

Anklagemyndigheden har den 21. maj 2025 oplyst, at sigtedes mobiltelefon blev beslaglagt den 9. april 2025, kl. 11.25, hvilket også fremgår af Rapport, Ransagning af mobiltelefon, dateret 20. juni 2025. Retten har modtaget anmodningerne på mail den 10. april

2025, kl. 09.34, hvorfor retten anser betingelsen i retsplejelovens § 806, stk. 4, for at være overholdt.

På baggrund af det oplyste om, at sigtede optog, mens episoden fandt sted, er sigtede med rimelig grund mistænkt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og der er grund til at antage, at der på mobiltelefonen findes beviser af betydning for sagen. På den baggrund er betingelserne for at foretage beslaglæggelse i medfør af retsplejelovens § 802, stk. 1, opfyldt. Den omstændighed, at der til Den Uafhængige Politiklagemyndighed er indleveret flere videoer af samme episode kan ikke føre til en anden vurdering.

Da sigtede ville have haft mulighed for at slette eventuelle beviser, ville formålet med beslaglæggelsen være forspildt, hvis politiet havde afventet rettens kendelse, jf. retsplejelovens § 806, stk. 4. Retten godkender på den baggrund, at beslaglæggelsen skete uden forudgående retskendelse., jf. retsplejelovens § 806, stk. 4.

Efter de foreliggende oplysninger er T med rimelig grund mistænkt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, der kan medføre fængselsstraf. En ransagning af telefonen må desuden af de grunde, som anklagemyndigheden har anført, antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen. Betingelserne for ransagning af telefonen i retsplejelovens § 796, stk. 2, jf. § 794, stk. 1 og 2, er derfor opfyldt,

Retten bemærker, at politiets sikring af data på telefonen – for at undgå at oplysningerne slettes – ikke kan betragtes som en ransagning. Reglerne om ransagning har til formål at beskytte indholdet på telefonen, men ikke en sikring heraf.”

Den 9. oktober 2025 stadfæstede Vestre Landsret kendelsen med henvisning til byrettens begrundelse.

Af politirapport af 12. november 2025 om udlæsning af Ts telefon fremgår:

”I rapporten ”ransagning af mobiltelefon”, har jeg fejlagtigt anført, at: ”ved sikring af dataene, er der formentlig sket påvirkning/ændring af telefonens data”.

Ved kontakt til ITK v/ ... d. 12. november 2025 blev jeg gjort opmærksom på, at det ikke forholder sig sådan. Når de sikre data fra en mobiltelefon, vil der ikke ske ændringer i data. Derimod, kan der ske ændring, hvis man fysisk tilegner sig adgang på telefonen og kigger i den.

I denne sag, blev telefonen ikke gennemgået før udlæsningen. Telefonen blev transporteret fra detentionsgangen på Holstebro politigård til ITK-afdelingen ligeledes på Holstebro politigård.”

Af ITK-afdelingens erklæring af 10. marts 2026 om telefonudlæsning fremgår bl.a.:

”Generelt:

Efter vejledning fra vores anklagemyndighed er vi begyndt at foretage "udlæsninger" af alle mobiltelefoner som bevisbevarende tiltag hurtigst muligt - herunder også før der ligger evt. kendelse til ransagning. Dette sker efter at vi i Midt & Vestjyllands Politi er blevet klar over at der findes mange forskellige typer flygtige data på mobiltelefoner som automatisk vil forsvinde/blive overskrevet/slettet i så fald man skulle afvente kendelse.

I forbindelse med at vi "udlæser" mobiltelefonen foretager vi ingen gennemgang/gennemsyn/analyse af data i "udlæsningen" (da vi anser dette skridt for at være ransagning). Selve udlæsningen bliver efterfølgende kopieret til et krypteret USB-stik som fremsendes til sagsbehandleren som så afventer kendelse før denne går i gang med gennemgang/gennemsyn/analyse af "udlæsningen".

Altså foretager vi, efter vores opfattelse, bevisbevaring af flygtige spor uden at påbegynde ransagning, for at sikre, at kritiske spor som ellers ville forsvinde bliver bevaret. Dette kan også være til gavn for den sigtede da disse flygtige beviser lige så godt vil kunne tale for frifindelse.

Moderne mobiltelefoner (som vi ser i dag) består typisk af en kombination af blivende data og "flygtig" data. Den "flygtige" data overskrives/slettes/udløber automatisk og kontinuerligt og dette udføres typisk af enten mobiltelefonens eget styresystem eller den enkelte applikation som en automatisk proces.

Dertil kommer at størstedelen af mobiltelefoner i dag har tilknyttede online konti (i "skyen"), hvor data tilhørende apps eller styresystemet kan lagres. Mobiltelefonerne bruger dermed i dag online lagring af data i "skyen" som en "forlængelse" af mobiltelefonens egen begrænsede lagerplads.

Grundet den "flydende" integration mellem lokal lagerplads og online lagerplads vil den almindelige bruger typisk ikke opdage om en applikation henter data fra tilknyttede online konti eller fra telefonens lagerplads. Adgangen til disse tilhørende online konti med data tilhørende telefonen styres via "CLOUD tokens" som er lagret på mobiltelefonen som er en form for adgangsnøgler som vil udløbe ved inaktivitet (i mange tilfælde vil kontinuerlig brug forlænge disse CLOUD tokens).

At sætte mobiltelefonen på "flytilstand" modvirker ikke at flygtig data overskrives/slettes eller CLOUD tokens i at udløber, idet flytilstand kun afbryder mobiltelefonens adgang til telenetværket og stopper ikke mobiltelefonen i at overskrive/slette data eller CLOUD tokens i at udløbe.

"Flytilstand" bruges primært for at beskytte telefonens data mod påvirkning i form af fjernsletning (remote wipe).

Der findes rigtig mange flygtige datatyper på mobiltelefoner. Dette gælder både mobiltelefoner med android-styresystemet og iOS-styresystemet (Apple) og der findes ikke udtømmende liste over dette. Skulle man udvælge et par eksempler kan man nævne:

- Flygtige "baggrundsdata-baser" i styresystemet.
- Flygtig data i applikationer (fx selvdestruerende beskeder/"burn-after-read"-beskeder).

- Papirkurv-funktionen i forhold til slettede billeder og video.
- CLOUD-tokens der udløber ved inaktivitet.

I forhold til de ovenstående eksempler så er det meget forskellige hvor lang tid den flygtige data opbevares før den overskrives/slettes/udløber – Mange tilfælde vil det skulle tælles i dage, uger eller måneder, men der er både eksempler på flygtig data der slettes efter meget kortere tid (fx sekunder) samt eksempler hvor flygtig data opbevares i længere tid.

I et helt konkret eksempel kan man nævne "papirkurv"-funktionen, hvor man vil finde billeder og video blive opbevaret efter sletning i typisk 30 dage før de slettes endeligt. Man skal dog huske at der kan være billeder og video der er slettet lang tid før beslaglæggelsen af mobiltelefonen, hvorfor det ikke er unormalt, at der i netop beslaglagte mobiltelefoner ligger billeder/video som vil blive endeligt slettet af styresystemet inden for få timer/dage.

Derudover er det også muligt for personer med adgang til disse tilknyttede online konti at logge ind på disse konti og påvirke/slette/ændre/overskrive data (altså via fjernadgang). Dermed kan man også sige at jo længere tid Politiet skal vente med at udlæse en telefon, jo længere har en gerningsmand potentielt til at logge ind på disse onlinekonti og påvirke/slette/ændre/overskrive data.

Specialanklager - Spørgsmål 1:

Foretog ITK-afdelingen en nærmere gennemgang af indholdet på telefonen, efter udlæsningen var afsluttet (blev de sikrede filer/mapper f.eks. gennemgået enten på telefonen eller ved gennemsyn på computeren, således at ITK-afdelingen gjorde sig bekendt med selve indholdet af filerne mv.)?

Svar - Spørgsmål 1:

Nej, der blev ikke foretaget nogen gennemgang/gennemsyn af udlæsningen. Enheden og tilhørende data blev datasikret udelukkende for at sikre potentielle beviser som et bevisbevarende tiltag. Mistænktens telefon er en Xiaomi Redmi 13 Pro 5G, som normalt vil kunne indeholde flere typer af flygtige data som vil blive slettet/blive overskrevet over tid hvis Politiets skulle afvente en kendelse. Dette vil ødelægge beviser, der kunne have belyst sagen.

Specialanklager – Spørgsmål 2:

Skete der nogen påvirkning eller ændringer af indholdet på telefonen eller af de sikrede data fra telefonen under/efter udlæsningen? Det bemærkes i den forbindelse, at forsvareren under sagen har gjort gældende, at politiet har foretaget "kopiering/flytning" af data fra telefonen til en anden enhed, og at politiet ved brug af et softwareprogram har "ændret" samtlige data på enheden. Der henvises til forsvarerens bemærkninger i kæreskriftet, side 3, pkt. 2, hvor forsvareren beskriver, hvad han nærmere mener med dette, herunder forsvarerens yderligere spørgsmål i denne skrivelse.

Svar - Spørgsmål 2:

Nej, enheden blev datasikret uden at der blev ændret på data på enheden. Dette er et grundlæggende dogme inden for udlæsning af mobiltelefoner, at der ikke må ændres på

data. Der er ikke tale om at data er flyttet mellem 2 enheder og samtlige data er ikke blevet ændret - dette er en fejllopfattelse af vores arbejde.
..."

Af erklæringen fremgår endvidere besvarelse af en række øvrige spørgsmål, hvor ITK-afdelingen gentager, at der ikke er foretaget en gennemgang eller ændring af data på telefonen.

T fik tilbageleveret sin telefon den 18. februar 2026.

Retsgrundlag

Reglerne om beslaglæggelse fremgår af retsplejelovens kapitel 74. § 801, stk. 1, nr. 1, § 802, stk. 1, og § 806, stk. 1 og 4, har følgende ordlyd:

”§ 801. Efter reglerne i dette kapitel kan der foretages beslaglæggelse

1) Til sikring af bevismidler,

...

§ 802. Genstande, som en mistænkt har rådighed over, kan beslaglægges, såfremt

1) den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og

2) der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, jf. dog stk. 2, eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage.

...

§ 806. Afgørelse om beslaglæggelse og om pålæg om edition træffes efter politiets begæring. Begæring om beslaglæggelse til sikring af erstatningskrav kan tillige fremsættes af forurettede.

...

Stk. 4. Såfremt indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om beslaglæggelse og om edition, jf. dog stk. 6. Fremsætter den, mod hvem indgrebet retter sig, anmodning herom, skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes. Ved pålæg om edition efter § 804 a skal politiet dog snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten.”

Reglerne om beslaglæggelse blev nyaffattet ved lov nr. 229 af 21. april 1999, der reviderede og moderniserede beslaglæggelsesreglerne, som i det væsentlige havde været uændrede siden 1916-retsplejeloven.

Af bemærkningerne til § 806, stk. 4 (lovforslagets stk. 3), fremgår bl.a. (Folketingstidende 1998-99, tillæg A, lovforslag nr. L 41, s. 876f.):

”Stk. 3 indeholder en regel om de tilfælde, hvor øjemedet ville forspildes ved at afvente en retskendelse (”periculum in mora”). ...

Rettens endelige afgørelse om ikke at godkende en beslaglæggelse, der er iværksat af politiet, medfører, at det beslaglagte straks skal tilbageleveres, og at der bør udarbejdes politirapport om tilbageleveringen. Er der i et sådant tilfælde tale om beslaglæggelse af dokumenter eller edb-materiale, der kan mangfoldiggøres, må det i forbindelse med tilbageleveringen sikres, at kopier af materialet ikke forbliver i politiets besiddelse.”

Lovforslaget byggede på Strafferetsplejeudvalgets betænkning 1223/1991 om beslaglæggelse og edition under efterforskning, som Justitsministeriet i det væsentlige kunne tilslutte sig (anf.st., s. 837 og 841). Beslaglæggelse er i betænkningen, s. 7, beskrevet således:

”Sammenfatning.

Betænkningen omhandler dels *beslaglæggelse*, dvs. den type straffeprocessuelle tvangsindgreb, hvorved politiet tager genstande eller værdier i sin besiddelse og tilbageholder disse midlertidigt i forbindelse med efterforskningen af en straffesag...”

Reglerne om ransagning fremgår af retsplejelovens kapitel 73. § 793, stk. 1 og 2, § 794, stk. 1 og 2, og § 796, stk. 1 og 3, har følgende ordlyd:

§ 793. Politiet kan efter reglerne i dette kapitel foretage ransagning af

- 1) boliger og andre husrum, dokumenter, papirer og lignende samt indholdet af aflåste genstande og
- 2) andre genstande samt lokaliteter uden for husrum.

Stk. 2. Undersøgelser af lokaliteter eller genstande, som er frit tilgængelige for politiet er ikke omfattet af reglerne i dette kapitel.

...

§ 794. Ransagning af husrum, andre lokaliteter eller genstande, som en mistænkt har rådighed over, må kun foretages, såfremt

- 1) den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og
- 2) ransagningen må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen.

Stk. 2. Ved ransagning af de i § 793, stk. 1, nr. 1, nævnte arter kræves tillige, enten at sagen angår en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængselsstraf, eller at der er bestemte grunde til at antage, at bevis i sagen eller genstande, der kan beslaglægges, kan findes ved ransagningen.

...

§ 796. Afgørelse om ransagning vedrørende de i § 793, stk. 1, nr. 2, nævnte genstande eller lokaliteter, som en mistænkt har rådighed over, træffes af politiet.

...

Stk. 3. Såfremt undersøgelsens øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om at foretage ransagningen. Fremsætter den, mod hvis husrum, lokaliteter eller genstande ransagningen retter sig, anmodning herom, skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes.

Reglerne om ransagning blev nyaffattet ved lov nr. 411 af 10. juni 1997, der byggede på Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1159/1989 om ransagning under efterforskning. Lovforslaget indeholder følgende afgrænsning af begrebet ransagning (Folketingstidende 1996-97, tillæg A, lovforslag nr. L 98, s. 2488):

”Ransagning beskrives af Strafferetsplejeudvalget som et straffeprocessuelt tvangsindgreb, hvorved der i strid med husfreden eller privatlivets fred foretages undersøgelser af nogens bolig, øvrige husrum, andre lokaliteter, gemmer, andre genstande, dokumenter, papirer og lignende.

...

Det fremgår bl.a. heraf, at begrebet ransagning også omfatter undersøgelse af f.eks. elektroniske medier, der på samme måde som papirer er egnede til at være bærere af et meningsindhold. Det vil således være ransagning, hvis man aflæser en diskette, der findes under en ransagning, eller oplysninger, der er lagret i hukommelsen på en computer. Det anses også for ransagning at afspille en besked, der tidligere er indtalt på en telefonsvarer.”

Anbringender

T har anført navnlig, at politiets indgreb må anses for ulovligt og ikke bør tillades, idet politiet har foretaget en ransagning i retsplejelovens forstand uden forudgående retskendelse, jf. retsplejelovens § 796, stk. 2.

Beslaglæggelse indebærer en midlertidig rådighedsberøvelse over en specifik genstand, formue eller ejendom fra en person med henblik på bevissikring, konfiskation, forhindring af yderligere kriminalitet eller evt. tilbagelevering. En ransagning indebærer derimod en undersøgelse eller gennemsøgning af genstande, dokumenter, bolig, lokaler eller person, typisk med henblik på bevissikring eller beslaglæggelse af genstande. Graden og grundigheden af undersøgelsen er uden betydning for sondringen.

Politiets udlæsning og sikring af data udgjorde en undersøgelse af mobiltelefonens indhold og dermed en ransagning. Udlæsningen har bestået i en fuldstændig kopiering/flytning af samtlige data fra mobiltelefonen til en anden enhed ved brug af software beregnet hertil, hvilket etablerer adgang til nævnte data. Politiet har således ændret samtlige data på enheden, idet disse som minimum er kategoriseret i politiets program og overført til en anden lageringsenhed, ligesom de er forsynet med metadata, herunder tidsstempler for udlæsningen, med henblik på senere manuel gennemgang og tidsmæssig sortering efter forskellige parametre. Politiet har dermed digitalt ”rørt” og ændret samtlige data fra mobiltelefonen, herunder ved at udvælge og sikre oplysninger med henblik på bevisanvendelse, hvilket de facto udgør en ransagning.

Ransagningen må anses for påbegyndt allerede ved etablering af adgang til telefonen, dvs. ved politiets iværksættelse af handlinger, der har til formål at gennemse eller undersøge indholdet af en genstand mv., på samme måde som ransagning af et fysisk husrum påbegyndes i det øjeblik, politiet etablerer adgang til husrummet med henblik på gennemsøgningen, og ikke først når konkrete genstande allerede er undersøgt.

Politiets rapport af 12. november 2025 indebærer en ændring af den tidligere forklaring fra politiet om, hvorvidt data blev påvirket. ITK-afdelingens erklæring fremstår endvidere med væsentlige uklarheder og modstridende svar. Det er fortsat uklart, hvilke automatiserede processer der skulle medføre, at telefonen låser efter tre dage, og forklaringen om ”cloud tokens” adresserer ikke dette. Det er samtidig selvmodsigende, at en udlæsning både skulle sikre data mod ændring og samtidig standse automatiske processer. Det fremgår bl.a. af erklæringen, at moderne telefoner indeholder flygtige data, der løbende overskrives, slettes eller udløber som led i automatiske processer. Når disse processer afbrydes ved udlæsning, indebærer dette en mulig påvirkning af automatiske dataprocesser, som registreres på telefonen. Beskrivelsen af flydende integration mellem lokal og online lagerplads understøtter endvidere, at indgrebet ikke kan begrænses til telefonens lokale data, men også omfatter eksterne, cloud-baserede data og tilhørende tokens.

Under alle omstændigheder står det fast, at nærværende problemstilling alene blev afdækket, fordi der blev konstateret påvirkning af hans datalagre og tilknyttede konti. Det betyder, at

det enten ikke er korrekt, at udlæsningen ikke påvirker data på eller tilknyttet telefonen, eller at der er foretaget manuelle handlinger under politiets eller ITK-afdelingens besiddelse, som har påvirket data.

Det bestrides derfor, at politiets handlinger i sagen kan rummes inden for reglerne om beslaglæggelse alene. Der bestrides endvidere, at der på tidspunktet for udlæsningen og sikringen forelå omstændigheder, som kunne begrunde, at der var grundlag for at foretage indgrebet på øjemedet, jf. retsplejelovens § 796, stk. 3, ligesom det heller ikke kunne indeholdes i retsplejelovens § 806, stk. 4.

Da ransagningen er foretaget uden forudgående tilladelse fra retten, må indgrebet anses for ulovligt. Dette får afsmittende virkning på beslaglæggelsen, idet man fejlagtigt har anset beslaglæggelsen og ransagningen for det samme.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at de materielle betingelser for at foretage beslaglæggelse og ransagning er opfyldt, jf. retsplejelovens § 802, stk. 1, og § 794, stk. 1 og 2.

Selve udlæsningen af data fra telefonen udgjorde ikke en ransagning, idet den blotte sikring af data ikke udgør en ransagning.

Beslaglæggelse er karakteriseret ved, at politiet midlertidigt foretager rådighedsberøvelse af en genstand med henblik på at sikre denne. Ransagning er derimod karakteriseret ved, at politiet foretager ”undersøgelse” af en lokalitet eller genstand mv. En forudsætning for at anse indgrebet for omfattet af ransagningsreglerne synes dermed at være, at der sker en egentlig undersøgelse, hvor politiet gør sig bekendt med selve indholdet af genstanden mv.

Politiet har i den foreliggende sag alene sikret indholdet af telefonen ved at udlæse (kopiere) indholdet uden at foretage nærmere undersøgelser eller gennemgang, før retten afsagde kendelse. Der er heller ikke sket nogen ændring eller påvirkning af telefonens data.

Udlæsningen må under disse omstændigheder anses som en teknisk foranstaltning til at sikre selve beslaglæggelsen, så formålet med en eventuel senere ransagningskendelse ikke forspildes.

Det følger af praksis, at et indgreb kan udgøre et accessorium til et andet indgreb, jf. bl.a. UfR 2019.1304 H. Politiets sikring af data kan i den foreliggende sag anses som et accessorium til beslaglæggelsen, idet udlæsningen var nødvendig for, at indholdet ikke gik tabt.

Der må ved fortolkningen af reglerne tages fornødent hensyn til den teknologiske udvikling på området og de modforanstaltninger, der i dag er nødvendige for at sikre formålet med indgrebet, idet data i dag er flygtige og kan blive ændret eller slettet via fjernadgang eller over tid.

Hvis Højesteret finder, at udlæsningen udgjorde en ransagning, gøres det subsidiært gældende, at indgrebet skal godkendes som en beslaglæggelse foretaget på øjemedet efter retsplejelovens § 806, stk. 4, jf. § 802, stk. 1, og tillige godkendes som en ransagning foretaget på øjemedet efter lovens § 796, stk. 3, jf. § 794, stk. 1 og 2, idet betingelserne herfor er opfyldt.

Om betingelserne for at foretage indgrebet på øjemedet bemærkes, at der var grund til at frygte, at optagelsen ville blive ændret eller slettet, således at formålet med indgrebet ville forspildes, hvis politiet skulle have afventet retskendelse.

Det fremgår af oplysninger fra ITK-afdelingen, at mobiltelefoner i dag indeholder både blivende og flygtige data, som kan befinde sig på selve telefonen eller i ”skyen”. De flygtige data kan blive ændret, slettet eller overskrevet automatisk. Politiet vil ikke kunne modvirke forsvinden af flygtige data ved at sætte telefonen på ”flytilstand”, da det ikke forhindrer den automatiske overskrivning, sletning eller udløb af data. Derudover er det muligt for personer ved fjernadgang via internettet at logge på f.eks. online konto og påvirke, ændre eller slette data på telefonen. At der generelt består en risiko for, at indhold på telefonen fjernslettes, er forudsat af Højesteret i UfR 2019.1304 H.

Det bestrides, at erklæringen fra ITK-afdelingen er uklar eller selvmodsigende. Det er anført meget klart, at udlæsningen ikke medførte, at data blev ændret eller påvirket, idet dette er en helt grundlæggende forudsætning for politiets bevissikring. Med udlæsningen ”fastfryser” politiet telefonens data, således som disse så ud på beslaglæggelsestidspunktet, ved at sikre en

kopi heraf. Det forhold, at der downloades data fra eksterne konti, medfører ikke, at der sker en undersøgelse eller påvirkning af data.

Selv hvis de formelle betingelser for ransagning ikke er opfyldt, jf. retsplejelovens § 798, stk. 2, bør ransagningen under alle omstændigheder godkendes, idet reglerne ikke har haft retssikkerhedsmæssig betydning for kærende.

Højesterets begrundelse og resultat

Den 8. april 2025 blev politiet tilkaldt til en offentlig plads i Silkeborg, hvor en række personer var forsamlet. Der opstod en situation, hvor en betjent ifølge politiet blev slået af T, mens sidstnævnte filmede med sin mobiltelefon. I forbindelse med afhøring af T den 9. april 2025 beslaglagde politiet mod hans protest mobiltelefonen på øjemedet. Politiets tekniske afdeling (ITK-afdelingen) foretog samme dag en udlæsning af mobiltelefonen. Dagen efter indgav politiet anmodning til retten om godkendelse og opretholdelse af beslaglæggelsen med samtidig anmodning om tilladelse til at ransage telefonen.

Sagen angår, om betingelserne for beslaglæggelse og efterfølgende ransagning af mobiltelefonen var opfyldt.

Spørgsmålet er navnlig, om udlæsningen af mobiltelefonen skal anses for indeholdt i beslaglæggelsen eller skal anses for ransagning af mobiltelefonen. T har anført, at udlæsningen udgjorde ransagning, og at denne ransagning var ulovlig, fordi den skete uden forudgående retskendelse.

Højesteret lægger efter ITK-afdelingens rapport af 10. marts 2026 til grund, at udlæsningen alene indebar sikring af data tilknyttet mobiltelefonen, og at der ved udlæsningen ikke blev foretaget gennemgang af disse data.

På den baggrund finder Højesteret, at udlæsningen skal anses for en del af beslaglæggelsen af mobiltelefonen og ikke for ransagning af mobiltelefonen.

Af de grunde, som byretten har anført, og som landsretten har tiltrådt, finder Højesteret, at betingelserne for beslaglæggelse af mobiltelefonen uden forudgående retskendelse var op-

fyldt, jf. retsplejelovens § 802, stk. 1, og § 806, stk. 4, samt at betingelserne for efterfølgende ransagning var opfyldt, jf. retsplejelovens § 794, stk. 1 og 2.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale kæresagens omkostninger for Højesteret.